

POŽEHNANÁ SI MEDZI ŽENAMI

V tých dňoch sa Mária vydala na cestu a ponáhľala sa do istého judejského mesta v hornatom kraji. Vošla do Zachariášovho domu a pozdravila Alžbetu. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života. Čím som si zaslúžila, že matka môjho Pána prichádza ku mne? Lebo len čo zaznel tvoj pozdrav v mojich ušiach, radosťou sa zachvelo dieťa v mojom lone. A blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán.“ (Lk 1,39-45)

Pred krstom prišiel kňaz k mladého oteckovi a slávnostne povedal: „Krst vášho dieťaťa je vážny krok. Ste naň pripravený?“ „Myslím, že áno,“ odpovedal muž. „Manželka pripravila aj predkrm a máme objednaného dodávateľa, ktorý pre našich hostí privezie koláčiky od výmyslu sveta.“ „Takto som to nemyslel,“ odpovedal kňaz. „Myslel som, či ste pripravený duchovne.“ „Ach, tak... samozrejme. Mám súdok piva a debnu whisky“.

Naše mnohé stretnutia, žiaľ, začínajú, pokračujú i končia najmä jedením a pitím. Pri návšteve Márie u Alžbety však cítiť atmosféru naplnenia Duchom. Vďaka ich stretnutiu sa zrodili nové chválospevy a udiali sa veci, o ktorých píše evanjelium.

Výraz *požehnaná medzi ženami* sa nachádza aj v Starom zákone, kde sa vzťahuje na dve ženy – Jahel (Sdc 5,24) a Juditu (Jdt 13,1) – bojovníčky, ktoré sa zaslúžili o záchranu Izraela. Starocirkevní Otcovia v stretnutí Alžbety s Máriou vidia stretnutie Starého a Nového zákona. Alžbeta symbolizuje starozákonný Izrael očakávajúci Mesiáša a Mária s dieťaťom v lone je naplnením tohto očakávania.

Mária pripomína starozákonnú Archu zmluvy, ktorá bola pre Izrael znamením Božej prítomnosti uprostred ľudu. V Arche Židia uchovávali svoje najvzácnejšie náboženské predmety – tabule Zmluvy, mannu a Áronovu palicu (Hebr 9, 4). Mária je zároveň novou Archou, keďže vo svojom lone nosí Spasiteľa ľudstva, ktorý má priniesť novú Tóru – evanjelium.

Cesta Márie k Alžbete pripomína putovanie kráľa Dávida a Izraelitov s Archou zmluvy do Jeruzalema (2Sam 6, 2-11). Čítame, ako sa Dávid z tejto udalosti radoval a ako pritom z celej sily tancoval pred Pánom. Jánovo radostné zachvenie v lone matky nám tanec Dávida pred Archou pripomína. Zároveň tento moment Jánovho života je predzvesťou jeho budúceho poslania – on je prorok, ktorý vidí Krista a má naňho poukázať aj druhým (Jn 1, 8.15).

Evanjelium opisuje Máriu ako tú, ktorá sa vydala na cestu a ponáhľala sa. U evanjelistu Lukáša výraz *vydat' sa na cestu* má význam *kráčať podľa Božieho plánu*. A zdôraznenie *ponáhľala sa* podčiarkuje nasadenie celej jej bytosti. Preto aj obyčajný pozdrav mohol zaznieť neobyčajne a obyčajné veci sa stali novými, prežiatými Božím jasom.